

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Vackem v právní věci žalobce: **J.S.**, nar. xx, bytem H. xx, H., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne xx, čj. xx,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :**I.**

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkoumání zákonnosti ve výroku uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx. Citovaným prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku OSSZ Liberec ze dne 1. 3. 2011 není žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně.

2. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel z posudku o invaliditě, vypracovaného lékařem České správy sociálního zabezpečení dne 12. 5. 2011, ze kterého vyplynulo, že žalobce je k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1, 1c přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, u kterého je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 40 %. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven na horní hranici daného rozmezí ve

výši 40 %. Vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnosti pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, byla podle ustanovení § 3 odst. 2 cit. vyhlášky tato hodnota navýšena o 10 %, na celkových 50 %.

3. Žalovaná dále uvedla, že se zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Dle posudku o invaliditě OSSZ Liberec není žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Tento posudkový závěr byl potvrzen i posudkem o invaliditě ČSSZ. Změna invalidity je jednou z nutných podmínek pro změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Z tohoto důvodu shledala žalovaná námitky jako nedůvodné.

II.

4. Rozhodnutí o námitkách napadl žalobce žalobním návrhem, ve kterém poukázal na to, že posudkový lékař nezhodnotil jeho celkovou pohyblivost, výkonnost a schopnost pracovat či vykonávat denní aktivity. Rovněž nebylo přihlédnuto k jeho subjektivním potížím, vysoké bolestivosti a zejména pak ke skutečnosti, že podstoupil operaci pravé ruky ukazováku, který v oblasti středního kloubu má velice omezeně pohyblivý, a také k problémům spojeným s astmatem. Pochybení žalovaného je zřejmé z jeho rozhodnutí, ve kterém se uvádí, že nejvýznamnějším dopadem na pokles žalobcovy pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1, 1c přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, tedy že dané postižení je nejvýznamnější, není však jediné. Tato skutečnost se však již neprojevila v procentuálním ohodnocení žalobcova stavu.

5. Žalobce dále uvádí, že trpí těžkou osteoartrózou v takovém stupni, který může být podkladem pro výrazné zhoršení v oblasti neurologického nálezu a zavedením elektrod pro odstranění vysokého prahu bolestivosti následkem úrazu operací páteře. Žalovaná nevzala v úvahu, že zdravotní stav žalobce se oproti stavu v roce 1999 a 2000 podstatně zhoršil. Onemocnění je progresivní, čímž dochází k výraznému pohybovému omezení v takovém stupni, že žalobce již není sám schopen nastoupit do prostředků veřejné dopravy a ani z nich bez pomoci vystoupit.

6. Žalobce proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí.

III.

7. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná uvedla, že vydala napadené rozhodnutí po přezkoumání zdravotního stavu žalobce Lékařskou posudkovou službou, která přihlédla ke všem námitkám a zjistila, že srovnáním zdravotních záznamů z dřívější doby nebyla prokázána namítaná progrese zdravotních obtíží žalobce. V procentním ohodnocení ztráty pracovní schopnosti zohlednila i vedlejší diagnózy. Žalovaná je tímto odborným lékařským posudkem při svém rozhodování vázána. K důkazu navrhuje posudek příslušné posudkové komise MPSV ČR, rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

IV.

6. Krajský soud o žalobě zahájil řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, byl přitom vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

7. V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobce ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „PK MPSV“). Jednání PK MPSV proběhlo v příslušném složení, za účasti odborného neurologa. Žalobce nebyl při jednání přítomen, neboť se z jednání omluvil. Při vypracování posudku PK MPSV vycházela ze spisové dokumentace OSSZ Liberec, ze spisové dokumentace OSSZ Liberec, z lékařského nálezu ošetřujícího lékaře MUDr. S. ze dne 5. 1. 2011, z neurologického vyšetření MUDr. V. ze dne 26. 6. 2010 a 21. 4. 2011, ze zprávy z ambulance bolesti MUDr. Kr. ze dne 21. 10. 2010, 3. 2. 2011 a 5. 5. 2011, ze skiagramu LS páteře MUDr. E. ze dne 21. 10. 2010, ze zprávy z ambulance rehabilitace MUDr. B. ze dne 30. 9. 2010, 20. 10. 2010 a 25. 11. 2010 a MUDr. Č. ze dne 18. 11. 2010, z plicního vyšetření MUDr. H. ze dne 17. 9. 2010 a 11. 2. 2011 a ze zprávy z plicní ambulance MUDr. P. ze dne 20. 1. 2011.

8. PK MPSV na základě odborného prostudování podkladové a zdravotní dokumentace posuzovaného, v souladu s hodnocením posuzujícího lékaře OSSZ a posuzujícího lékaře ČSSZ – LPS, pracoviště pro námitkové řízení, konstatovala, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře. Pokles pracovní schopnosti hodnotila PK MPSV podle přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb.: kapitola XIII, oddíl E, položka 1c, 40 % (rozmezí 30 – 40 %). Vzhledem k dalším onemocněním žalobce, vlivu zdravotních postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a vzhledem k jeho vykonávané profesi zedníka navýšila PK MPSV uvedenou horní hranici rozmezí o 10 %. Celkově tedy činí pokles pracovní schopnosti u žalobce 50 %. Jedná se o invaliditu II. stupně.

9. PK MPSV hodnotila bolestivý syndrom páteře jako středně těžký vzhledem k přítomnosti recidivujících iritačních projevů při rozvoji epidurální fibrozy po operaci páteře se současnou poruchou statiky a dynamiky páteře. Kritéria stanovená pro invaliditu II. stupně byla naplněna velmi hraničně. PK MPSV však přihlédla k výrazným subjektivním obtížím posuzovaného a tyto zohlednila hodnocením na horní hranici stanoveného rozmezí, nicméně nemohla při hodnocení použít položku 1d výše uvedené kapitoly a oddílu, protože z funkčního hlediska nebyla naplněna zde uvedené kritéria. Ostatní onemocnění žalobce nemohla PK MPSV hodnotit jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, protože tato onemocnění ve formě, v jaké byla u žalobce přítomna, způsobovala pokles pracovní schopnosti menší než postižení, které komise stanovila jako rozhodující příčinu. Žalobce je stabilizován, plicní vyšetření ze dne 11. 2. 2011 konstatuje pouze lehkou ventilační poruchu, normální hodnoty bodytestu a normální odpory dýchacích cest, a to i při trvalém kouření žalobce. Rovněž stav po úrazu druhého prstu pravé ruky s omezením flexe prstu byl z funkčního hlediska méně významný než onemocnění páteře. Přítomnost ostatních onemocnění u žalobce neopomenula, ale zohlednila tato onemocnění spolu s profesí žalobce navýšením horní hranice stanovené pro rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 10 %. Žalobce namítá, že jeho zdravotní stav se horší, ale z funkčního hlediska PK MPSV posudkově významné zhoršování zdravotního stavu neprokázala. Rovněž neurologické vyšetření MUDr. Volného ze dne 21. 4. 2011 deklarovalo, že z neurologického hlediska je objektivní nález bez přesvědčivé progrese. PK MPSV proto hodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě stacionární.

10. PK MPSV dále konstatovala, že při posouzení zdravotního stavu žalobce při kontrolních lékařských prohlídkách v letech 2003 a 2004, kdy byl žalobce uznán jako plně invalidní, došlo z funkčního hlediska k posudkovému nadhodnocení, protože stav tehdy neodpovídal uznání plné invalidity. U žalobce ani v té době nebyla přítomna těžká výpadová symptomatologie, ani poruchy svěračů, ani závažné parezy či výrazné svalové atrofie.

VI.

11. Při nařízeném jednání žalobce vytkl posudku PK MPSV, že neobsahuje zmínku o astmatickém záchvatu, které prodělal v roce 2010 při řezání dřeva. Díky tomu si málem uřízl prst, s tímto poraněným prstem stále jezdí do Vysokého nad Jizerou. Žalobce je rovněž toho názoru, že žádná lékařská zpráva nepotvrzuje stabilizaci jeho zdravotního stavu. V současné době pobírá řadu léků na lepší oběh krve a především na bolest zad, u kterých jsou v příbalovém letáku uvedeny vedlejší účinky jako ospalost, únava, neschopnost se soustředit. V současnosti je žalobce zařazen do programu, v rámci něhož by mu měly být voperovány do zad elektrody proti bolesti.

12. Žalobce dále uvedl, že nemůže pracovat více než 2 hodiny denně, a to pouze s bederním pásem. Podle zprávy MUDr. V. má sníženou pohyblivost páteře o 50%, po 200–300 metrech chůze se musí zastavit, někdy se nemůže ani hnout. Z důvodu vedlejších účinků léků nesmí řídit auto. Již 3,5 roku je evidován na Úřadu práce ve Frýdlantě, ale práci se mu nedaří sehnat. Neví, proč bych měl trpět za to, že utrpěl zranění v důsledku toho, že byl napaden. Díky tomu, že mu sebrali invalidní důchod, v současnosti dluží již 150.000 Kč.

VII.

12. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 38 tohoto zákona *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se: a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.* Podle § 39 odst. 1 téhož zákona pak *je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.* Podle § 41 odst. 3 věta první cit. zákona *při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.*

13. Způsob posouzení, procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, jakožto i okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis, kterým je vyhláška č. 359/2009 Sb.

14. Provedené důkazy byly soudem zhodnoceny podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce soud vycházel z posudku PK MPSV, který nechal vyhotovit podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného neurologa. Daný posudek obsahuje podrobné odůvodnění hodnocení dominantní příčiny nepříznivého zdravotního stavu žalobce, komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, obsah lékařských zpráv ve svém závěru respektovala, zhodnotila jej dle citované vyhlášky.

15. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení, upravující činnost posudkových komisí a náležitosti posudku. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, neboť sám soud nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav. Objektivitu přiřazení procentní hodnoty určitým zdravotním postižením v příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. soud není kompetentní v rámci správního soudnictví prověřovat. V případě žalobce byla hodnota poklesu pracovní schopnosti verifikována skutečností, že jeho zdravotní stav byl posuzován několika odbornými lékaři, kteří stanovili shodně diagnózu. Posudkoví lékaři tuto diagnózu nezpochybnili, v souladu s vyhláškou č. 359/2009 Sb. konstatovali základní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídající nálezům odborných lékařů a dle ní určili podle přílohy citované vyhlášky hodnotu poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud tak nemá pochybnosti o tom, že zdravotní stav žalobce byl hodnocen ze všech relevantních hledisek

16. Namítá-li žalobce, že při posouzení jeho zdravotního stavu nebyly náležitě zhodnoceny veškeré jeho zdravotní obtíže mimo bolestivý syndrom páteře (astma, omezení pohledivosti prstu ruky), a to způsobem, který by pro něj znamenal přiznání invalidity III. stupně, pak soud poukazuje na znění § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. podle kterého *je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.* Jak vyplývá z posudku PK MPSV, posudková komise daný postup ctí, když za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označila bolestivý syndrom páteře. Tento druh zdravotního omezení následně podřadila podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. pod kapitolu XIII, oddíl E, položka 1c. V rámci stanoveného rozmezí 30 – 40 % PK MPSV zvolila horní hranici (40 %), a to mj. i z důvodu výrazných subjektivních obtíží žalobce. Všechna ostatní zdravotní postižení žalobce, jakož i zohlednění náročnosti jeho dřívější profese zedníka, PK MPSV promítla do 10 % navýšení míry poklesu jeho pracovní schopnosti nad horní hranici rozmezí dané vyhláškou č. 359/2009 Sb. Námitky žalobce směřující proti nedostatečnému vyhodnocení jeho zdravotních obtíží proto soud považuje za nedůvodné.

VIII..

17. Soud shrnuje, že PK MPSV posoudila základní příčinu nepříznivého stavu žalobce shodně jako lékař OSSZ v prvostupňovém řízení i lékař ČSSZ v řízení námitkovém, stejně tak posoudila i míru poklesu jeho pracovní schopnosti ve výši 50 %. V případě žalobce se tak i nadále jedná o invaliditu II. stupně. Soud proto žalobu zamítl

17. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaná na něj v souvislosti s ustanovením § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nemá nárok.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., dle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Kasační stížnost **n e m á** odkladný účinek. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné

V Liberci dne 19. prosince 2011

JUDr. Pavel Vacek v. r.
samosoudce